

Въ душата на Р. П. Умникова не изгаснало чувството къмъ неговото отечество и въ своето завещание отъ 1881 год. той прѣвидѣлъ една часть отъ своето състояние за образуване фондъ, отъ лихвите на който да се подържатъ сирачега, бѣдни габровски дѣца въ училищата. Въ лнитѣ на своето щастие Умниковъ си спомня за своето дѣтинство и за бѣднотията изобщо, затова и завещалъ извѣстна сума за издръжката на бѣдни дѣца въ училищата. Единъ два мѣсесца слѣдъ като направилъ своето завещание, Умниковъ се поминалъ на 58 годишна възрастъ. Въ завещанието си той опрѣдѣлилъ една значителна часть отъ състоянието си за близки и свои роднини въ България. Прѣзъ 1891 год. Габровското общ. управление изтегли завещаната отъ Умникова сума 24,707 л., която употреби за направа на училище, наречено Умниково, въ което се помѣщава сега Габровската дѣваческа прогимназия и театралниятъ салонъ. Сумата, обаче, както се вижда, не е употребена точно по волята на дарителя, — за издръжка на сираци и бѣдни дѣца, — а това е грѣхъ спрѣмо интимната, завѣтната негова мисъль.
